

[Wilhelm]

uafhængigt af habilitetsproblemet i den konkrete sag.

Det, som her ønskes belyst, er det principielle spørgsmål om retningslinjerne for honorering af dommere. Dette vedrører det centrale problem om dommers uafhængighed af centraladministration og regering i almindelighed og ganske uanset, om dommeren direkte anbringes i en situation, hvor habiliteten kan drages i tvivl på et konkret grundlag.

Besvarelse (24/8 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det er i overensstemmelse med sædvanlig praksis, at dommere anmodes om at indtræde i ministerielle udvalg som formand eller som medlem, når det må skønnes, at deres ekspertise er påkrævet af hensyn til arbejdet.

Dommere, der deltager i ministerielt udvalgsarbejde, kan vederlægges efter de retningslinjer, der er angivet i det i spørgsmålet nævnte cirkulære nr. 206 af 10. november 1971 om godtgørelse for merarbejde til tjenestemænd i staten, for hvem der ikke gælder en højeste tjenestetid.

Til *arbejdsministeren (17/8 79)* af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Vil ministeren på baggrund af sine tidligere svar til mig (svarene på spørgsmålene 1230–1232) indskærpe arbejdstilsynet, at der i overensstemmelse med arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 486 af 5. oktober 1978 om polyurethan- og epoxyprodukter nedlægges forbud mod anvendelse af epoxy på rensningsanlægget Lynetten i København, da bestemmelserne i bekendtgørelsens § 4 om anvendelse af erstatningsstoffer ifølge nyeste oplysninger fra Byggefagenes Samvirke ikke kan anses for opfyldt?«

(Spm. nr. 1355).

Begrundelse.

I § 4 i bekendtgørelsen hedder det, at stofferne kun må anvendes, hvis andet mindre sundhedsfarligt stof erfaringsmæssigt giver en utilfredsstillende funktion. De juridiske bemærkninger, der ledsager bestemmelsen, fortolker denne formulering sådan, at et andet, mindre sundhedsfarligt stof ikke kan afvises, medmindre det i praksis eller på

grundlag af undersøgelser over dets tekniske egenskaber har vist sig at give en utilfredsstillende funktion.

Ministeren har tidligere i sine svar til mig netop henholdt sig til bekendtgørelsen om anvendelse af polyurethan- og epoxyprodukter, som han fandt var en forsvarlig sikring af arbejderne, der skulle arbejde med disse produkter.

Nu viser det sig imidlertid ifølge en skrivelse af 15. august 1979 fra Byggefagenes Samvirke til arbejdstilsynet, at der allerede i november sidste år af det rådgivende ingeniørfirma B. Højlund Rasmussen er blevet nævnt alternative materialer for epoxy – heriblandt acryl- og polyesterbelægninger. Forsøg med sådanne belægninger er ikke blevet udført, fordi man hele tiden regnede med, at der alligevel skulle anvendes epoxy, oplyser ingeniørfirmaet ifølge skrivelsen fra Byggefagenes Samvirke. Der er hermed tale om, at bestemmelserne i bekendtgørelsens § 4 ikke er blevet opfyldt, og da ministeren som sagt flere gange selv har henholdt sig til bekendtgørelsen, må der med det oplyste også være skabt grundlag for at skride ind mod anvendelse af epoxy, hvis uheldige virkninger kendes af arbejdsministeren, der med det nu oplyste har det nødvendige retsgrundlag for at skride ind til fordel for et bedre arbejdsmiljø – også selv om det skulle være til skade for den københavnske overborgmesters prestige-jag til fordel for anvendelse af epoxy.

Besvarelse (10/9 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Byggefagenes Samvirke har i en skrivelse af 3. september 1979 klaget til mig over, at direktoratet for arbejdstilsynet ikke vil nedlægge forbud mod brugen af epoxy på Lynetten, og da denne klagesag efter arbejdsmiljølovens regler skal forelægges arbejdsmiljørådet, forinden jeg træffer afgørelse, kan jeg ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til det rejste spørgsmål.

Til *ministeren for offentlige arbejder (17/8 79)* af:

Voigt (FP):

»Skal ministerens svar på spørgsmål nr. 1320 forstås på den måde, at der er personale, som saboterer arbejdet på postomkarterin-